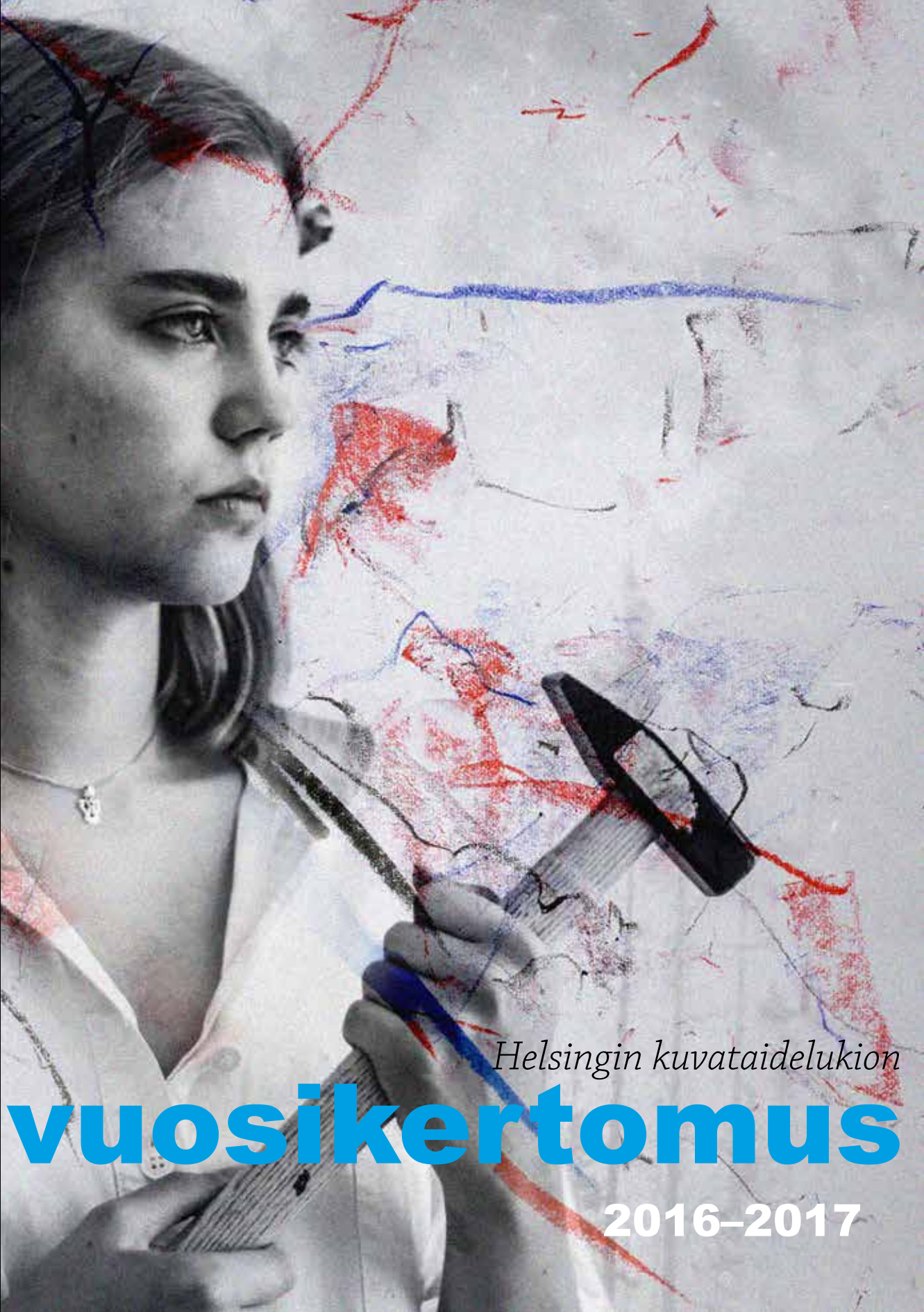

Helsingin kuvataidelukion

vuosikertomus

2016–2017

Kai Nordfors

Joonatan Toivari

HELSINKI UPPER SECONDARY SCHOOL OF VISUAL ARTS ASP-(UNESCO-)KOULU

Kuvataidepainotteiseen opetussuunnitelmaan perustuva erityinen tehtävä alkoi valtioneuvoston päätöksellä 27.6.1985.

YHTEYSTIEDOT

Pääkoulu

Torkkelinkatu 6 00500 HELSINKI

Postiosoite: PL 3802 00099 Helsingin kaupunki

Rehtori

Pirkko Majakangas
puh. (09) 310 82365 pirkko.majakangas(at)hel.fi

Apulaisrehtori

Maiju Silén
puh. 050-401 3122 maiju.silen(at)hel.fi

Koulusihteeri

Ines Lukkanen
puh. (09) 310 82367, faksi (09) 310 82375 ines.lukkanen@hel.fi

Taidetalo

Pengerkatu 5 00530 Helsinki

Taidetalon opettajat

puh. (09) 310 87124 faksi (09) 310 87121

Taidetalon kouluisäntä

puh. (09) 310 72647

Koulun internet-sivut

www.kuvatl.edu.hel.fi

Muut sähköpostiosoitteet ovat muotoa etunimi.sukunimi@edu.hel.fi

Opinto-ohjaaja

Sari Vahtera
puh. (09) 310 82368

Opinto-ohjaaja

Satu Alatalo
puh. (09) 310 82371

Pääkoulun opettajat

puh. (09) 310 82370

Kouluisäntä ja toimitilahuoltajat

puh. (09) 310 82369

KOULUN VAIHEET

Helsingin toinen suomalainen lyseo 1925–49

Oma koulurakennus 1945

Helsingin toinen lyseo 1950–77

Torkkelinkadun lukio 1977–79

Torkkelin lukio 1979–91

Helsingin kuvataidelukio 1991–

REHTORIT

Lauri Pelkonen 1925–30

Viljo Laine 1930–47

Veijo Kattainen 1947–50

Jouko Palonen 1950–74

Antero Kuusisto 1974–84

Päivö Suomela 1984–85

Taimi Viherketo 1985–88

Mailis Artén 1988–99

Ilkka Arvas 1999–2003

Mervi Willman 2003–2014

Pirkko Majakangas 2014–2017

Helsingin kuvataidelukion vuosikertomus 2016–2017

Sisällysluettelo

02	<i>Uusien opetussuunnitelmien vuosi</i>
04	<i>Opiskelijakunnan hallituksen terveiset</i>
06	<i>Suomi 100 -juhlavuoden näyttelyitä</i>
08	<i>Muitakin kuin juhlavuoden tilausnäyttelyitä</i>
10	<i>Elokuvaa ammattilaisten kanssa</i>
12	<i>Valoa pimeään</i>
14	<i>Nuoria poliitikkoja koululla</i>
16	<i>Seikkailuja somessa</i>
17	<i>Torkkelit munaviidakossa</i>
18	<i>Matkapäiväkirja Puolasta: Matka Auschwitziin</i>
19	<i>Holokausti esillä Anne Frank näyttelyssä</i>
20	<i>Suomimuraali Espanjassa</i>
21	<i>Euroscola: näin toimivat parlamentaarikot</i>
22	<i>Tietokirjailijoita koululla</i>
23	<i>Vieraita yhteiskuntaopin tunnilla</i>
24	<i>Teatteri tulee Torkkeliin...</i>
25	<i>...ja Torkkeli menee teatteriin</i>
26	<i>Urasafarilla Torkkelissa</i>
27	<i>Vuoden Tossu 2016: Miina Savolainen</i>
28	<i>Erityisopettaja Raija Pääkkönen siirtyy eläkkeelle</i>
29	<i>Rehtori Pirkko Majakangas suuntaa kohti uusia tehtäviä</i>

Tekstien toimitus Anne Mattsson ja Helsingin kuvataidelukion mediatiimi

Ulkoasu ja taitto Katja Särkkä

Painatus Next Print Oy

Helsingin kuvataidelukio **2017**

Uusien opetusuunnitelmien vuosi

Koulumme tämän lukuvuoden merkittävin tapahtuma oli palata takaisin Torkkelinmäelle peruskorjattuun pääkouluun. Opiskelijoita odotti uudistettu 2. kerroksen aula, joka nimettiin muutamassa päivässä teehuoneeksi. Opettajat puolestaan ihastelivat avaraa opettajainhuonetta. Saimme rakennukseemme hissin ja ilmanvaihdon – molempia on kiitelty lukuvuoden mittaan. Käytävien valkoiset seinät ovat peittyneet taitavien opiskelijoidemme töihin ja aulan galleriassa on pidetty jo monta näyttelyä.

Lukuvuotemme on ollut vilkas. Uudet opetussuunnitelmat on otettu käyttöön. Niissä näkökulma on oppimisessa ja sen omistajuuden lisäämisessä. Tietojen rinnalla korostuvat myös taidot. Ilmiöpohjainen oppiminen yhdistää eri oppiaineita kokonaisuuksiksi. Kuvataideaineiden opetussuunnitelmat on kokonaan uudistettu ja niiden mukaiset opinnot valmentavat opiskelijoitamme entistä paremmin hyödyntämään visuaalista lahjakkuuttaan erilaisissa jatko-opinnoissa ja moninaisissa ammateissa. Tänä vuonna suurin osa ensimmäisen lukuvuoden opiskelijoistamme on käyttänyt opiskelussaan sähköisiä oppimateriaaleja. Digitaalisuus etenee myös kouluissa. Lukiokoulutuksen tärkeä tehtävä on edelleenkin laajan yleissivistyksen hankkiminen – modernein työvälinein. Jännitimme keväällä, miten Torkkelin kadulla sujuvat sähköiset ylioppilaskirjoitukset. Ensi syksynä sähköisesti kirjoitettavia ylioppilaskokeita on vielä enemmän ja niitä varten on harjoiteltu paljon tänä lukuvuonna.

Olemme osallistuneet Suomi 100 vuotta -juhlintaan erityisesti Suomen Pankin rahamuseossa koko vuoden näyttelyllä Mistä Suomi elää vuonna 2067? ja eduskunnan kirjastossa olleella Erilainen tulevai-

suus -näyttelyllä. Niiden rakentaminen on vaatinut paljon työtä niin opiskelijoilta kuin opettajiltakin. Opiskelijat ovat päässeet rakentamaan näyttelyitä ammattitaitoisten yhteistyökumppaneidemme kanssa, mikä tuo opintoihin autenttisuutta, aitoa työskentelyä työelämässä. Näiden isojen näyttelyiden ohessa opiskelijamme ovat tehneet pienempiä projekteja yritysten ja yhteisöjen kanssa sekä voittaneet palkintoja mm. Nuorten valtakunnallisessa piirroskilpailussa. Kallion kirjastossa on ollut perinteinen lukiodiplomitöiden näyttelymme.

Tänä lukuvuonna olemme työskennelleet kahdessa koulun kehittämishankkeessa: Helsingin kaupungin opetusviraston Innovatiiviset kokeilukoulut -hankkeessa sekä Opetushallituksen lukiokoulutuksen kehittämisverkostossa. Molemmissa hankkeissa on tavoitteena vahvistaa opiskelijoidemme valmiuksia jatko-opinnoissa ja työelämässä. Yhteistyö oman kampuksemme sisällä Alppilan ja Kallion lukiodien sekä Helsingin kielilukion kanssa on jatkunut hyvänä. Kaupungin lukiodien yhteisestä kurssitarjonnasta ovat hyötynneet myös meidän opiskelijamme.

Kouluyhteisömme on tehnyt tänä lukuvuonna erinomaista työtä. Haluan kiittää siitä sekä opiskelijoitamme että koko henkilöstöämme. Opettajamme ovat kannustaneet opiskelijoitamme ja auttaneet heitä saavuttamaan omat tavoitteensa. Lämpimät onnittelut uusille ylioppilaillemme ja menestystä jatko-opinnoissa!

Aurinkoista kesää!

Pirkko Majakangas
rehtori

Opiskelijakunnan hallituksen terveiset

Uuden opiskelijakunnan hallituksen toiminta alkoi tänä lukuvuonna poikkeuksellisesti hieman myöhässä. Muutimme Mäkipellontieltä takaisin Torkkelinmäelle, mikä viivästytti käyntiinpääsyä. Uusien jäsenten vaalit järjestettiin vasta joulukuussa. Kaikki halukkaat saivat paikan ja oman vastuutehtävän hallituksesta.

Lokakuiset Halloween-juhlat järjesti vielä edellinen hallitus. Ensimmäinen tempaus, jonka uusi opiskelijakunnan hallitus pääsi toteuttamaan, oli ystävänpäivän ruusujen myynti, mikä osoittautui menestykseksi. Toinen suuri teemapäivä, jonka hallitus toteutti, oli "Vappu-etkot" muutama päivä ennen vappua.

Tänäkin vuonna järjestettiin yhteistyössä Kallion lukion ja Sibeliuksen lukion kanssa Kolmen Suuren Bileet Gloriassa. Tapahtuma on vuosi vuoden jälkeen aina yhtä suosittu opiskelijoiden keskuudessa. Kolmen lukion yhteistyönä syntyi Kolmen Suuren Festarit -tapahtuma Sinebrychoffin puistossa. Kolmen Suuren Festarit rahoitettiin Ruuti-rahoilla, joilla myös hankittiin kouluun uusia tyynejä ja vilttejä opiskelijoille uuteen teehuoneeseen.

Paluu Torkkelinmäelle mahdollisti taas perinteisen vesisodan Kallion lukion kanssa. Kaikkien opiskelijoiden iloksi vesi roiskui ja kauhunkiljahdukset raikuiivat jälleen vuoden tauon jälkeen.

Kaiken kaikkiaan opiskelijakunnan hallituksen arki on sujunut hyvin ja hallitukselle on löytynyt paljon puuhattavaa tapahtumien järjestämisen väliaikoinakin.

TEKSTI Petra Karkela
opiskelijakunnan hallituksen
puheenjohtaja

Palkintouutisia:

► Kuvataidelukion opiskelijalle Emma Kamutalle kansainvälistä menestystä filosofiassa!

Unescon kansainvälistä filosofian päivää 17.11.2016 juhlittiin Opetushallituksessa järjestetyssä tapahtumassa. Tilaisuudessa palkittiin Baltic Sea Essay Eventissä menestyneet opiskelijat. Baltic Sea Essay Event on filosofian päivään liittyvä kansainvälinen filosofisen esseen kirjoituskilpailu, johon osallistui tänä vuonna opiskelijoita 15 maasta. Ainoana suomalaisena mitalisijoille selviytyi opiskelijamme Emma Kamutta, joka palkittiin pronssimitalilla Herakleitosta käsittelevästä esseestään.

TEKSTI Hanna Vanhanen filosofian opettaja
KUVAT Jani Jukonen ja Henna Salo mediatiimi

Suomi 100 -juhlavuoden näyttelyitä

TEKSTI Tomi Uusitalo

Helsingin kuvataidelukio on järjestänyt kuluvana lukuvuonna ja Suomen juhlavuonna tavallistakin useamman näyttelyn koulun ulkopuolella. Näyttelyt on noteerattu tiedotusvälineissä näkyvästi.

T-paitanäyttelyn avajaisia vietettiin Eduskunnan kirjastossa tammikuussa 2017

► Taidekurssilaiset ovat perehtyneet ja keskittyneet tavallista tarkemmin Wäinö Aaltosen teossarjaan “Työ ja tulevaisuus”, jonka veistokset on totuttu näkemään eduskunnan istuntosalin taustalla. Veistosten nimet “Raivaaja”, “Henkinen työ”, “Tulevaisuus”, “Usko” ja “Sadonkorjuu” ilmentävät nuoren tasavallan arvoja.

Eduskunnan kirjaston näyttelyssä “Erilainen tulevaisuus – Helsingin kuvataidelukiolaisten tulkin-toja arvoista” vuosituhanen vaihteessa syntyneet nuoret päivittivät Wäinö Aaltosen “Työn ja tulevaisuuden” arvot 2000-luvulle. Näyttelyn pääosassa on 200 T-paidasta koostuva installaatio, jonka 200 T-paitaa lahjoitettiin näyttelyn päätteeksi kansanedustajille.

Laajempi otos torkkelilaisten töistä oli nähtävissä samaan aikaan avautuneessa eduskunnan verkko-näyttelyssä “Tasavallan arvojohtajat – Wäinö Aaltosen veistossarjan tarinat”.

Molemmat näyttelyt kuuluivat itsenäisyyden juhlavuoden “Suomi 100” -ohjelmaan.

Taiteellinen kurkistus tulevaisuuteen rahamuseossa 2017

Suomen Pankin rahamuseon vuoden 2017 suurnäyttelyssä katsotaan rohkeasti tulevaisuuteen. Helsingin kuvataidelukion ja Vaskivuoren lukion huippulahjakkaat opiskelijat rakensivat tulevaisuuden maailman, jollainen meillä voi olla 50 vuoden kuluttua.

► Millainen on Suomi vuonna 2067? Millaisia ovat elinkeinomme? Mikä on arvokasta? Mitä on suomalaisuus 50 vuoden päästä? Näitä näkökulmia avataan näyttelyssä taiteen keinoin. Nuoret taiteilijat ovat luoneet omat näkemyksensä tulevaisuuden Suomes-ta.

Rahamuseon esitteissä mainostettiin: “Kuvataidelukion opiskelijoiden korkeatasoiset ja oivaltavat piirrokset, veistokset, videoteokset ja animaatiot kertovat kukin tavallaan, kuinka maailmamme kehittyy.”

Vaskivuorelaiset puolestaan sävelsivät ja ohjasivat musiikkivideot, joiden maailmankuvat loivat moniulotteisen näkemyksen tulevasta. Improvisaatioon perustuvassa näytelmässä opiskelijat uppoutuivat koko persoonallaan visioonsa.

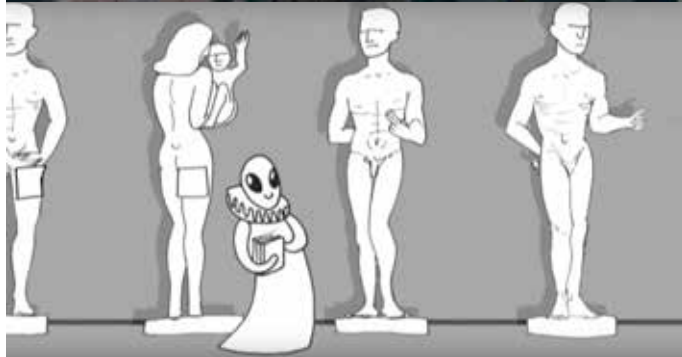
Näyttely on esillä koko vuoden 24.1.–31.12.2017. Teoksiin voi tutustua myös rahamuseon verkkosivuilla ja sosiaalisessa mediassa. Verkkonäyttelyssä on lisää teoskuvia sekä opiskelijoiden kommentteja teoksistaan.

Rahamuseon näyttelyssä videotaidetta sisällä ja ulkona.

Eduskunnan kirjaston ja verkkosivujen näyttelyt käsittelivät Väinö Aaltosen veistossarjan kuvaamia arvoja. ◀ ▶ ▶

Muitakin kuin juhlavuoden tilausnäyttelyitä

Ruokaa vai roskaa? -näyttely Virka-galleriassa maaliskuussa 2017

TEKSTIT **Tomi Uusitalo ja Heidi Mikkola**

KUVAT **Tomi Uusitalo ja Katja Särkkä**

Helsingin kuvataidelukion Kuvataide ja valokuva -kurssin opiskelijat tutkivat ruokahävikkiä Suomessa. Opiskelijat tiivistivät ajatuksensa ruokahävikistä julisteisiin. Näyttely oli osa Poliittisen valokuvan festivaalia.

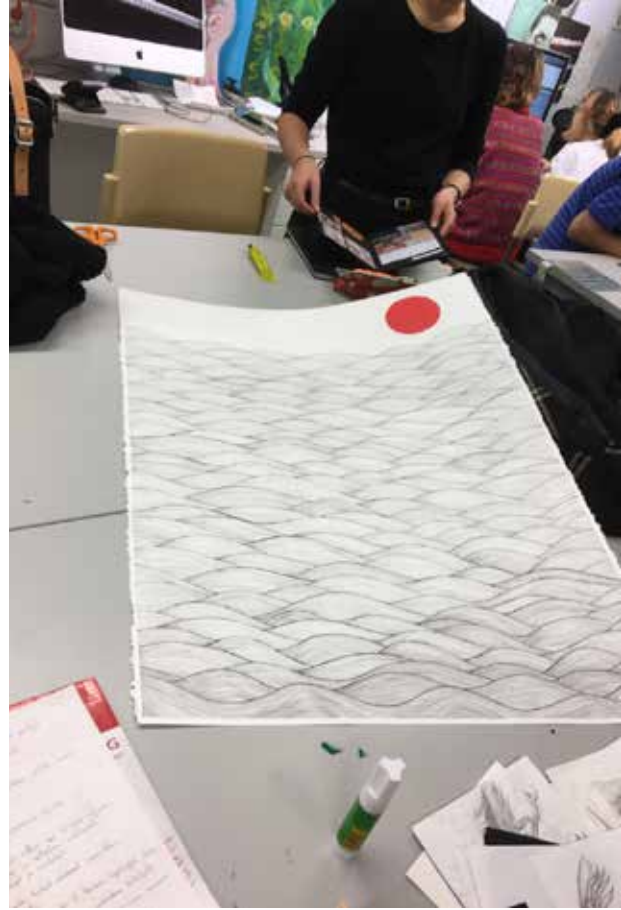
Ruoka ei ole vain yksinkertainen perustarvike, jolla nälkä tyydytetään. Tänä vuonna Poliittisen valokuvan festivaali esitti kuvia, jotka nostavat esiin ruoan poliittisia, yhteiskunnallisia ja ekologisia ulottuvuuksia. Ruokateollisuuden ympäristövaikutukset, ilmastonmuutos ja yhtä lailla nälkä, siirtolaisuus ja sodat kytkeytyvät yhteen. Ruoan tuotannon ja kulutuksen ilmastovaikutukset ovat maailmanlaajuisesti suunnilleen yhtä suuret kuin asumisen ja liikenteen. Samalla kun suuri osa maailman väestöstä kärsii aliravitsemuksesta, arviolta kolmasosa maailmassa tuotetusta ruoasta päättyy roskiin.

Lukiodiplominäyttely Kallion kirjastossa

Lukiodiplomikurssilla opiskelijat soveltavat visuaalisen kulttuurin toimintatapoja ja kokoavat työskentelyprosessista portfolion. Opiskelijat työskentelevät kurssin aikana täysin itsenäisesti opettajan valvonnassa. Opetushallitus julkistaa vuosittain vaihtuvat kuvataiteen diplomitehtävät, joista opiskelijat valitsevat itselleen yhden toteutettavaksi: tehtävän yhteydessä on mainittu työn tavoitteet, toteutustapa ja kuvaus tehtävästä. Diplomiarvosana annetaan asteikolla 1–5, ja arvosanaan vaikuttaa osaltaan sekä lopullinen teos että portfolio. Vuonna 2017 tehtävät käsittelivät mm. rakennetun ympäristön viheralueita, puistoja ja pihvoja, sekä kansallista identiteettiä, kansainvälisyyttä ja niihin liittyviä globaaleja muutoksia. Useat opiskelijat pohtivatkin teoksissaan länsimaisen elämäntyylin ilmiöitä ja murroksia ja inhimillistä hätää pakolaiskriisiin liittyen. Toisaalta myös muotoilun piiriin liittynyt suunnittelutehtävä toistettavasta kuva-aiheesta kiinnosti useita opiskelijoita.

Lukiodiplominäyttely järjestettiin Kallion kirjastossa 9.2.–3.3.2017, ja näyttelyssä olivat esillä pääosin korkeimman arvosanan saaneet teokset ja teoskokonaisuudet. Esillä oli laaja valikoima teoksia, jotka edustavat kuvallisen ilmaisun eri osa-alueita.

Elokuva ammattilaisten kanssa: CCAJ

TEKSTI Katja Särkkä, kuvataideopettaja
KUVAT Saara Saarela ja Katja Särkkä

Cinema, cent ans de jeunesse on kansainvälinen elokuvakasvatushanke, jonka keskus on Ranskassa La Cinémathèque Française:ssa Pariisissa. Hankkeeseen osallistuu koululuokkia ja elokuvakerhoja 14 eri maasta. Jokaista ryhmää ohjaa opettaja ja elokuvan ammattilainen. Hankkeeseen osallistuttiin tänä lukuvuonna jo toista kertaa. Kurssin opettajina toimivat Katja Särkkä ja elokuvaohjaaja Saara Saarela. Osa kurssilaisista matkusti kesäkuussa Pariisiin esittelemään loppu-työelokuvaansa nimeltä Amigos.

Amigos-elokuvan alkuperäisidea syntyi torkkelilaisen Anni Alasen vaihtopuolavuoden kokemusten pohjalta. Elokuvan ohjasi Martta Kiikeri.

Lumiperhonen

Mediakasvatuskeskus Metka etsi syksyllä lukiolaisia, joiden kanssa toteutettaisiin animaatioprojekti. He toivoivat yhteistyötä, jossa päiväkotikäiset käsikirjoittavat muutaman minuutin mittaiset animaatiot, jotka lukiolaiset sitten toteuttavat animaatioksi animaatiotaiteilijan kanssa.

Animaatiokurssi sai käsikirjoituksen nimeltä Lumiperhonen. Animaation tekemistä tuli ohjaamaan animaatiotaiteilija Reetta Neittaanmäki Animaatiokopla. Animaatio toteutettiin pala-animaationa. Opiskelijat jaettiin työryhmiin, joilla oli eri tehtäviä. Ryhmät vastasivat elokuvan eri työvaiheista, kuten kuvakäsikirjoituksen tekemisestä, hahmosuunnittelusta, taustojen tekemisestä/lavastuksesta, animoinnista, leikkauksesta ja äänitöistä. Koko kurssi toimi kuin oikea animaatiostudio.

Metka Animaatiokopla

Valoa pimeään

Marraskuun lopulla, kun pimeää tuntui jatkuvan ympäri vuorokauden, aloitimme valokuvaus 4-kurssin. Kurssilla käsiteltiin valokuvausta erityisesti värin ja valon näkökulmasta. Voisi ehkä ajatella, ettei ajankohta ollut otollinen tällaisten teemojen käsittelylle. Käytännössä pimeä kuitenkin korostaa valoja ja niiden värejä ja valon loihtuminen pimeään on kiehtovaa ja jotenkin taianomaistakin.

Aloitimme kurssin valomaalausprojekteilla. Harjoiteltuamme koulun tiloissa tämän tekniikan mahdollisuuksia lähdimme vastaamaan kutsuun, jonka olimme saaneet Kallion toiselta laidalta.

Eräänä hämärtyvänä tiistai-iltapäivänä pakkasimme mukaan kameroita, salamalaitteita, jalustoja, taustakankaita ja värivaloja ja vaelsimme Alppikadulle Diakonissalaitokselle. Siellä tapasimme ryhmän turvapaikanhakijoita ja heidän kaksi ohjaajaansa, Ali Meriluodon ja Sonja Tolvasen. Ryhmässä oli nuoria miehiä Somaliasta ja Afganistanista. He olivat olleet Suomessa noin vuoden verran odottamassa turvapaikkapäätöstä.

Yhdessä Sonja Tolvasen kanssa olimme pohtineet, minkälaista yhteistyötä kuvataidelukion opiskelijat voisivat tehdä tämän nuorten turvapaikanhakijoiden ryhmän kanssa. Valomaalaus tuntui sopivalta toiminnalta. Yhteiseen tekemiseen voi osallistua, vaikka ei olisi etukäteen taitoja tekniikasta. Valomaalaustapahtuma on myös hyvin tasavertainen ja osallistava: jokaiselle löytyy rooli ja jokaisen jättämä jälki on merkityksellinen. Sattumalla on suuri merkitys, mutta suunnitelmallisuus ja kehittyminen ovat mahdollista, kun syntyneitä kuvia pääsee heti katso-

maan. Kuvan voi ottaa uudestaan, jos lopputuloksessa näkee jotain parannettavaa tai haluaa kehittää ideaa eteenpäin.

Alppikadulla pimeässä jumppasalissa alkoi mielenkiintoinen luova prosessi, jonka lopulla nauru raikui ja vuoronperään kukin asettui taustakankaan eteen kuvattavaksi. Salaman välähdysten jälkeen vaihteleva joukko värivaloja kuljettavia hahmoja hyökkäsi kuva-alaan ja loi oman panoksensa valomaalaukseen. Välillä valotoimintaa tuntui syntyvän liikaakin ja kuva haluttiin ottaa uudestaan. Suunnitelmat siitä, minkälainen kuvasta tehtäisiin, syntyivät välillä kuvaan asettuvan henkilön toiveesta ja ideasta. Välillä valomaalausjoukko otti vapauksia ja kehitti ideaa kuvan syntyessä.

TEKSTI Loviisa Kangas

KUVAT Koivu Viljanen, Joonatan Toivari, Inti Cruz, Emily Chiu, Taneli Easkelinen, Hassan Ahmadi, Matin Osbek, Zakarie Dirie, Salman Niman, Ali Meriluoto, Sonja Tolvanen ja Loviisa Kangas

Nuoria poliitikkoja koululla

Torkkelin kuntavaalipaneeli oli havainnollinen katsaus Helsingin kunnallispolitiikkaan. Ehdokkaita oli kaikista eduskuntapuolueista RKP:tä lukuun ottamatta sekä lisäksi SKP:n Lauri Alhojärvi. Ehdokkaat olivat värikkäitä ja edustivat vahvasti puoluekantaansa, mikä teki tilaisuuden seuraamisesta kiinnostavaa ja helppoa. Jotkut ehdokkaista, kuten keskustan supliikkimies Antti Siika-Aho, sekä KD:n Tuomas Auvinen, jäivät hyvin mieleen, kun taas toiset jäivät enemmän taka-alalle.

Nuorten mielenterveys huolettaa

Keskustelussa paljon huomiota sai nuorten mielenterveystyö, joka kiinnosti myös yleisöä. Kaikki ehdokkaat näkivät aiheen ongelmana, joka kaipaava ripeästi ratkaisuja. Ehdokkaiden ratkaisuehdotukset olivat keskenään yhteneviä, ja niissä korostettiin ennaltaehkäisevää työtä ja matalan kynnyksen palvelujen luomista. Erityisesti tämän koki asiakseen Vasemmistoliiton Vera Sui. Lisäksi ehdokkaat kiinnittivät huomiota seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvien nuorten hyvinvointiin. Tämä korostus saattoi johtua siitä, että paneeli oli kuvataidelukiossa. Lisäksi Torkkeleita kalasteltiin puhumalla kulttuurista ja Kalliosta, mutta kovin rankoin keinoin ei äänestäjiä yritetty värvätä.

Mielenterveystyön lisäksi yleisöä kiinnosti ehdotus joukkoliikenteen maksuttomuudesta, jota tosin kannattivat vain kristillisdemokraatit, vaikka muut puolueet toki ajoivat sen kehittämistä ja monipuolistamista – perussuomalaisia lukuun ottamatta. Yleisöstä nousi kysymys: “Pitäisikö äänestysikärajaa mielestäsi laskea?” Sitä kaikki perussuomalaisia lukuun ottamatta kannattivat. Ehdokkaat olivatkin huomattavan samanmielisiä monista kysymyksistä, ja erot oikeiston ja vasemmiston välillä näkyivät lähinnä ratkaisuehdotuksissa.

Kohteliaat ehdokkaat

Suurta nokittelua ei ehdokkaiden välillä syntynyt, vaikka erityisesti perussuomalaisten Jarmo Keto yritti välillä provosoida heitoillaan. Tilaisuuden tunnelma oli Torkkelille tyypillisesti vastaanottavainen vasemmistovihreälle laidalle, ja monet erityisesti perussuomalaisten lausahuksista saivat osakseen kohteliaista huvittuneisuutta niin yleisön kuin toisten ehdokkaidenkin taholta. Sen sijaan keskustan Antti Siika-Ahon sutkautukset saivat yleisön nauramaan. Siika-Aho totesi esimerkiksi: “Huomaan olevani fe-

ministri juodessani punaviiniä ystäväni Rosa Meriläisen kanssa, mutta krapulassa mietin asian uusiksi.”

Vaalien pääteema SOTE-uudistus ei jostain syystä saanut huomiota. Kokoomuksen Tarik Ahsanullah kytki sentään teeman tulevaisuuden mielenterveyspalveluratkaisuihin. Kuten poliitikoilla yleensä, ehdokkailla tuntui olevan enemmän sanottavaa kuin aika antoi myöten, eikä lyhyessä paneelissa ehtinyt käydä läpi varsinkaan kaikkia yleiskysymyksiä. Parhaimmillaan kevyt mutta informatiivinen paneeli kuitenkin selvensi monelle kuulijalle puolueiden näkemyksiä ja kenties auttoi valitsemaan, mitä puoluetta, tai jopa ehdokasta, äänestää.

TEKSTI **Hanne Pirilä**

KUVITUS **Sofia Euro** piirustus ja maalaus -kurssi

Paneelin jälkeen kaksi entistä torkkeliä jäi vielä juttelemaan. He vastasivat muutamaa poliitiikkaa ja omaa poliittista uraansa koskevaan kysymykseen. Näissä kuntavaaleissa olivat ensimmäistä kertaa ehdolla vuonna 2012 Torkkelista valmistunut oikeustieteen ylioppilas Elisa Gebhard, 23, ja Sameli Sivonen, 25-vuotias arkkitehtuurin ja kauppatieteiden opiskelija (valmistunut 2011).

Molemmat ehdokkaat nauttivat paneelista silmin nähten ja viittasivat ankarasti, kun kysymys koski esimerkiksi feminismiä tai nuorten mielenterveyttä. Vaikka ehdokkaat edustivat eri puolueita, he olivat yhtä mieltä siitä, että koulunkäynnin täytyy olla kannustavaa ja mielenterveyspalveluiden tulee olla kaikille saatavilla. Molemmat kannattavat myös feminismiä ja tasa-arvoa ja toivovat Helsingille vihreää tulevaisuutta.

”Helsinki kasvaa, nuortuu ja kansainvälistyy koko ajan. Mielestäni se on mahdollisuus eikä uhka. Palveluihin, liikenteeseen sekä asumiseen pitäisi panostaa. Kaupungin pitäisi olla hyvä paikka kaikille ja kasvaa kestävästi. Konkreettisia tavoitteita olisivat metrojen ja sporien yöliikenteen parantaminen”, Elisa kiteytti. Sameli totesi omista poliittisista näkemyksistään: ”Seuraavan 30 vuoden aikana Helsinkiin tulee noin 200 000 uutta asukasta, joten on pakko rakentaa, jotteivät hinnat räjähdä käsiin. Kaupunkia pitäisi suunnitella, jotta ihmisellä on hyvä olla. Julkisen liikenteen parantaminen on yksi tapa viihtyvyyden lisäämiseen.”

Ehdokkaat selittivät myös miten olivat ajautuneet politiikkaan. ”Nykyinen politiikka toimii nuoria pelottelemalla, mikä saa aikaan ahdistusta ja epävarmuutta sekä pelkoa tulevaisuudesta. Mielestäni politiikan pitäisi olla ihmisystävällistä ja pitkäjänteistä. Jokaisen kuuluisi saada toteuttaa unelmansa taustasta riippumatta”, kertoi nuori sosialidemokraatti.

380

Elisa Gebhard, 23
oikeustieteen ylioppilas, vt.
kansainvälistystieteiden

”Huomasin että kaupunkisuunnittelu oli poliitikkojen vastuulla eikä päättäjillä ollut välttämättä paljon tuntemusta alalta. Kaupunkisuunnittelun kuuluisi olla pitkän aikavälin toimintaa: kun päätetään, että rakennetaan, ei sitä kuuluisi purkaa seuraavien 50 vuoden aikana. Parhaassa tapauksessa rakennus on olemassa seuraavat 250–300 vuotta. Muuten rakennetaan kertakäyttökaupunkia”, kommentoi Sameli ja vetosi arkkitehtiopinnoissa omaksumiinsa tietoihin ja näkemyksiin.

Sameli kertoi omasta ajastaan Torkkelissa: ”Minun tekivät vaikutuksen ihmiset, joihin tutustuin Torkkelissa. Suurin osa heistä oli erittäin vihervasemistohenkisiä ja tämä vaikutti ehdottomasti omaan ajatusmaailmaani.” Elisan kokemus oli toisenlainen: ”Ensimmäinen luottamustehtävä, jonka sain, oli lukioaikana. Olin Setan nuorisotoimikunnan puheenjohtaja. Yhdenvertaisuuskysymykset huolettivat lukiosta asti: olen vieläkin herkkä tietyille aiheille, kuten ihmisoikeuksien toteutumiselle. Olen vähän sellainen hippijuristi ja tarkastelen asioita ihmisoikeusnäkökulmasta!”

TEKSTI **Pauliina Nykänen**

Seikkailuja somessa

Seurtebekerin haamu @kaustorfo · 21. tammikuuta
JÄTTÄKÄÄ LOPUT! KULTA ON MEILLÄ! KAATAKAA TERVAA LÜBECKIN KANNELLE! MIEHISTÖ LUKITKAA RUUMAAN! #merirosvot

Muutamilla historian kursseilla harrastettiin syksyn ja talven mittaan Twitter-roolipelejä eli historiallisiin tapahtumiin perustuvia interaktiivisia ja opettavaisia projekteja. Talvella Torkkeli pyydettiin mukaan YLEn historialliseen roolipeliin ”Itämeren merirosvot”, jonka tapahtumat sijoittuivat keskiaikaan, tarkemmin vuoteen 1401.

Twitterissä tapahtunut roolipeli kesti kaksi viikkoa. Kuvataidelukiolaisia oli hyvin kattavasti mukana projektissa. Sarjakuvakurssilaiset osallistuivat projektiin animaation hahmojen piirtäjinä ja suunnittelijoina. Historian toisen kurssin opiskelijat puolestaan loivat Twitteriin kuvitteelliset hahmot Itämerelle vuonna 1401 ja osallistuivat näillä hahmoilla kahden viikon intensiiviseen tarinaan. Myös Kallion lukiolaiset osallistuivat projektiin omilla hahmoillaan. Yhteensä Itämerellä seilasi 20 opiskelijoiden luomaa hahmoa.

Twitter oli monelle opiskelijalle uusi ja mielenkiintoinen sosiaalinen media, mutta sen käytön perusteet opittiin nopeasti. Keskiaikaan ja Itämeren merirosvojen maailmaan tutustuttiin aluksi kirjojen avulla ja keskustelun saattelemana, mutta suurimman tietopaketin saimme Turun-retkellä, joka meille järjestettiin ennen joululomaa.

Torkkelista lähti tilausbussi kohti Turkua ani varhain. Turussa pääsimme ensin tutustumaan Turun linnaan, jossa saimme kuulla paljon mielenkiintoista tietoa aikakaudesta asiantuntevan tutkijan Seija Vää-

Alfredi "Fred" Ravn @stefedron · 12. tammikuuta
Kuvia joita täällä Turussa on tullut piirrettyä! Omakuva, paikallinen asukki, katti ja kala. Pittää merillä piirrellä lissää #merirosvot

rän kertomana. Saimme nähdä niin erilaisia esineitä kuin pienoismallin Turun linnasta 1400-luvun alusta.

Turun linnan ja lounaan jälkeen vierailimme Turun tuomiokirkossa, missä tutustuimme iPadien avulla reformaatiosta kertovaan Sanan seppä -sovellukseen. Sovellus toi AR-teknologian avulla tapahtumat samaan tilaan kanssamme, silmiemme eteen. Sovelluksessa seurasimme nuoren pojan kasvua papiksi ja tutustuimme aikalaisten tapoihin ja ajatukseen. Näistä kahdeksasta tarinasta, joissa historiallisia suuria tapahtumia katsottiin tavallisen ihmisen näkökulmasta, oli meille paljon hyötyä luodessamme hahmoja projektiin.

Aiheena Twitter-projektissa olivat 1400-luvun alun merirosvot Itämerellä. Me loimme yksin tai pienissä ryhmissä hahmot kahteen eri merirosvolaivaan. Hahmot olivat fiktiivisiä ja taustat olivat keksittyjä, mutta silti kyseiselle vuosisadalle sijoittuvia. Kuvitteellisille hahmoille kehiteltiin niin

ulkonäkö, persoona kuin menneisyyskin. Oli niin merimiestä, seuraneitoa kuin torakkaakin, mutta silti kaikki onnistuivat olemaan osallisia suuressa merirosvosagaassa. Päivittäin twiittailimme omien hahmojemme nimissä ja osallistuimme tapahtumiin. Samalla toimimme esiin keskiaikaista elämää ja merenkulkua. Tiesimme tarinan perusjuonen etukäteen, mutta monenmoista yllätystä sattui kahden viikon matkalle.

TEKSTI Saara Summa & Suvi Pensala
KUVAT Tiina Kärkkäinen historian opettaja

Papukaija Wigbold @maailmaW · 22. tammikuuta
Vol ruttolainen rotanloukku! Laittaisko joku nyt sen välyyn hääkkin päälle, että edes ihu pääsisi yöpuulle! #merirosvot

Torkkelit

munaviidakossa

Keväällä 2017 biologian opiskelijat alkoivat ihmetellä ääneen ympäristöekologian tunnilla ilmiötä, johon olivat törmänneet ruokakaupassa: miksi asiakkaat vaihtelevat kananmunia rasiasta toiseen? Kananmunia myydään kaupassa erihintaisina, eri laatuluokissa ja eri tuotantotavoilla tuotettuina. Mutta miten munat oikeasti eroavat toisistaan? Kaupanhyylymerkintöjen terminologia ihmetytti opiskelijoita. Opettajalta vaadittiin asiaan selvyttä ja munat oikeaan järjestykseen.

Hämmäntävä aihe on kiinnostanut muitakin. Ilta-Sanomissa kirjoitettiin aiheesta 8.9.2016 julkaistussa jutussa otsikolla ”Munasota syttyi Suomessa”. Siinä kerrottiin, että Suomessa myydään ainakin seuraavia samasta eläimestä, kanasta, peräisin olevia munia: luomumunia, virikehäkkinunia, orsikanalanmunia, virikemunia, lattiamuina, vapaan kanan munia, vapaita munia, ulkokanan munia, omegamunia, maalaismunia ja hyvän olon munia. Tuotantotapoja on kuitenkin vain neljä, mikä on kooditettu pakkauksiin numerolla: 0 = luomumuna, 1 = ulkokanan muna, 2 = lattiakanan muna, 3 = virikehäkkimuna. Mielenkiintoista lisäluettavaa tarjoaa myös Tieto-Finlandia-voittaja Elina Lappalainen teoksessaan Syötäväksi kasvatetut.

Eettisyys onkin sitten toinen juttu. Nyt opiskelijat huomasivat, etteivät kaikki asiat taida olla munajutussa ihan kohdallaan. Onko kanoilla oikeasti

*Onko kanoilla
oikeasti kivaa
muniessa?*

kivaa muniessa, ja miten ne pääsevät ilmaisemaan itseään, kun koko ajan vaaditaan vain tulosta ja tuotantoa. Eihän kukaan kauppias halua myydä ”kärsivien kanojen munia” tai ”ahtaasti elävien masentuneiden kanojen munia”. Onko kaiken tarkoitus aina saada kauppa kannattavaksi ja asiakkaan rahat

kassaan? Markkinointi ja mielikuvien luominen ovat raakaa peliä, joka muuttuu koko ajan julmemmaksi.

Kauhustuneet opiskelijat keskustelivat oppitunnin verran muna-asiaista ja tyytyivät lohdutukseen kuitenkin toteamukseen,

että osa kanoista pääsee joskus ulos jaloittelemaan ja jos kanalla käy oikein hyvä tuuri, se saattaa saada luomurehua. Lopuksi ryhmä päätyi siihen, että jos markkinoinnin sanahelinä alkaa epäilyttää ja aiheuttaa päänsärkyä, on aika hankkia kasvatettavaksi ihan oma kana. Silloin torkkelit voivat olla varmoja, miten kana elää ja mitä syö ja kuinka onnellista elämää se elää. Kanojahan saa pitää jopa kaupungeissa pihalla ja tuottaa näin omia citymunia.

TEKSTI **Jarl Köngäs** biologian opettaja

KUVAT **Katja Särkkä**

Matkapäiväkirja Puolasta: *vierailu Auschwitziin*

Lokakuussa alkoi odotettu historian erikoiskurssimme huipennus, matka Puolaan. Mukana oli yhteensä 34 opiskelijaa niin Helsingin kuvataidelukiosta kuin Kallion lukiosta sekä opettajat Tiina Kärkkäinen ja Niina Vántänen. Lensimme Krakovaan, josta lähdimme bussilla kohti hotelliamme, joka sijaitsi reilun tunnin ajomatkan päässä Oswiecimissa, saksaksi Auschwitzissa.

Ensimmäinen työpäivämme alkoi hyvin kattavalla kierroksella Auschwitzin leirissä. Opas kertoi meille työleirin vankien oloista, elämästä ja rangaistuksista. Todellisessa ympäristössä saa jotenkin henkilökohtaisesti ja konkreettisemmin kiinni siitä, mitä todella tapahtui. Söimme museon ravintolassa, minä jälkeen osallistuimme museolla Romanianlaisten kansanmurha -työpajaan. Oli hienoa tutustua tarkemmin, miten natsien vainot vaikuttivat muihinkin kansanryhmiin kuin juutalaisiin. Iltapäivällä tutustuimme vielä museon konservointiosastoon, jossa lähes 20 konservoijaa etsi tietoa alueelta löydettyistä esineistä. Näin pääsimme paremmin selville museon toiminnan yhdestä tärkeästä osa-alueesta.

Toisena matkapäivänä bussi vei meidät Auschwitzin toiselle leirille, Birkenauhun. Sää oli koko matkamme ajan ollut sumuinen, kylmä, syksyinen ja sateinen, mikä itsessään lisäsi vierailumme synkkää tunnelmaa. Opastuksen aikana tutustuimme sekä vankien asuin- että pesutiloihin, päivittäiseen eloon ja rutiineihin. Yksi kauheimmista kierroksen paikoista olivat lasten parakit. Kierroksen jälkeen mielessä pyörivät monet asiat, sillä raskasta informaatiota oli paljon käsiteltävänä. Iltapäivällä ohjelmassamme oli taidepaja, jossa pääsimme tarkastelemaan vankien leirissä sekä sen ulkopuolella tekemää taidetta.

Krakovassa tutustuimme oppaan johdolla ensin vanhaan kaupunkiin. Matkamme jatkui Krakovan

yliopistolle, myös Krakovan linnan ja linnan kirkkoon sekä tämän jälkeen suuntasimme alas Kazimiertziin, juutalaiskortteleihin ja sen synagogiin.

Viimeisenä matkapäivänä tutustuimme Nova Hutaan, jonka puolalaiset työläiset olivat rakentaneet toisen maailmansodan jälkeen itselleen tyhjistä Neuvostoliiton käskystä.

Tunnelmia matkasta

Olen hyvin onnellinen, että valitsin tämän soveltavan historian kurssin, jolla pääsimme opintomatkalle Puolaan. Ensinnäkin matka ja kurssi tarjosivat minulle elämyksiä ja informaatiota, jota en olisi mistään muualta voinut saada.

Mielestäni tämänkaltaiset opintomatkat ovat hyvin tärkeitä oppimisen kannalta ja mahdollisten ennakkoluulojen välttämiseksi. Erityisesti Auschwitz kohteena on paikka, joka jokaisen ihmisen tulisi nähdä. Leirit ovat toisessa maailmansodassa tapahtuneiden kauheuksien symboleja. Jo nyt ihmiset alkavat unohtaa kauheuksien merkityksen. Tapahtumista oppiminen ja niiden tiedostaminen estävät meitä toistamasta virheitämme tulevaisuudessa.

Matka oli myös erittäin viihdyttävä, vaikkei se huviretki ollutkaan. Reissun aikana söimme hyvin ja nautimme toistemme seurasta. Vapaa-aikaa oli riittävästi, ja pääsin tutustumaan uusiin ihmisiin ja sain uusia jopa pysyviä kontakteja elämäni. Luonnehtisin matkaa siis erittäin onnistuneeksi ja olen onnellinen, että sain olla mukana.

TEKSTI **Ossi Kannosto** 2. vuoden opiskelija
KUVAT **Tiina Kärkkäinen** historian opettaja

Holokausti esillä

myös Anne Frank -näyttelyssä

Koko syyskuun ajan Mäkipellontiellä ollut Anne Frank – Historiaa nykypäivälle -näyttely tuli monelle torkkelilaiselle tutuksi. Soveltavan HI9-kurssin opiskelijat pitivät lukiotovereilleen opastuksia näyttelyssä, minkä jälkeen he tekivät opintomatkan Auschwitziin. Kurssin opettaja Tiina Kärkkäinen vastasi näyttelyn käytännön järjestelyistä.

Näyttelyn oli tuottanut hollantilainen Anne Frank -instituutti, ja sen pääteemoja olivat toisen maailmansodan aikaiset tapahtumat, holokausti sekä tietenkin Anne Frankin elämä. Näyttely oli jo ennen Suomea kiertänyt yli sadassa maassa, ja sen tarkoitus oli herättää ajatuksia juutalaisvainoista, syrjinnästä sekä ihmisoikeuksista.

Suurin osa HI9-kurssin opiskelijoista ei ollut koskaan aikaisemmin tehnyt opastuksia, joten tilanne oli monelle uusi. Onneksi vertaisopastusta edelsi parin oppitunnin ajan kestänyt koulutus, jossa harjoiteltiin muun muassa esiintymistä ja oppaana olemista. Koulutuksessa tutustuttiin yksityiskohtai-

sesti Anne Frankin elämään esimerkiksi katsomalla hänestä kertova dokumentti.

Opastukseen totuteltiin eri harjoitusten avulla, kuten valitsemalla näyttelyn liuskoista itseä puhutteleva valokuva, josta piti hetken miettimisen jälkeen kertoa koko ryhmälle. Harjoitus pakotti opiskelijat avaamaan suunsa ja esiintymään ryhmän edessä.

Myös opettajat olivat kiinnostuneita temasta, ja monet heistä olivat keksineet näyttelyyn liittyviä tehtäviä opiskelijoille. Esimerkiksi psykologian opettaja Raija Anttila antoi opiskelijoilleen tavoitteeksi pohtia Anne Frankin perheen

henkisiä selviytymiskeinoja piileskelyn aikana. Yhtä lailla äidinkielen opettaja Maarit Nopsanen tarttui tilaisuuteen ja antoi ryhmälleen tehtäväksi kirjoittaa pieniä tekstejä näyttelyn herättämistä tunteista.

TEKSTI **Veera Tirinen** abiturientti

KUVAT **Valtteri Harakka ja Ylva-Li Wahlström** mediatiimi

*Näyttelyn pääteemoja
olivat toisen
maailmansodan
aikaiset tapahtumat,
holokausti sekä Anne
Frankin elämä.*

Suomi-muraali

Espanjassa

Torkkelin espanjan opiskelijat pääsivät aloittamaan toisen lukuvuotensa jännittävissä merkeissä Malagan auringon alla. Lomalle Espanjaan asti ei kuitenkaan lennetty. Matkan tarkoituksena olivat kielen puhumiseen ja espanjalaiseen kulttuuriin tutustuminen sekä myös kuvataideprojektin toteuttaminen, olemmehan sentään taidelukiolaisia. Kaiken tämän mahdollisti yhteistyöhanke Alhaurín De La Torressa sijaitsevan Huerta Altan lukion kanssa.

Matkaan lähti 12 opiskelijaa ja kaksi opettajaa: Kirsi-Marja Kokkonen-Lozano ja Tomi Uusitalo. Majoituimme lukion opiskelijoiden perheissä, jotka pitivät huolen niin runsaasta eväistämme kuin myös kokonaisvaltaisesta perehdytyksestä espanjalaiseen arkeen sekä kieleen.

Vaikka matka kestitkin vain neljä päivää, ehdimme kokea paljon. Kuvataideprojektina meillä oli Suomi-aiheisen seinämuraalin toteutus Huerta Altan koulun seinään. Vietimme myös päivän rannalla kajeilla meloen ja snorklaten, toisen päivän tutkien

paikallisia nähtävyyksiä isäntäperheiden opastuksella sekä viimeisen päivän Malagan keskustassa, jossa tutustuimme paikalliseen taidekouluun. Erityisesti espanjalainen ruoka jäi kaikkien mieleen, ja churroja kaipaamme kovasti.

Projektiin on aikaisempina vuosina kuulunut myös espanjalaisten Suomen-vastavierailu, jota suruksemme ei tänä vuonna saatu järjestettyä. Yhteydenpito uusiin espanjalaisiin kavereihin ei ole kuitenkaan katkennut, ja heidät onkin toivotettu tervetulleeksi Suomeen projektin ulkopuolella.

Kurssi oli kimmelluksineenkin hieno kokemus, josta jäi jokaiselle jotain mukaan pitkäksi aikaa. Saimme tutustua moniin uusiin ihmisiin, niin espanjalaisiin kuin omiin kurssikavereihinkin.

TEKSTI Emma Söderlund

KUVA Ida Mäki

Euroscola: näin toimivat parlamentaarikot

Keväällä ryhmä yhteiskuntaopista kiinnostuneita Torkkelin opiskelijoita lähti Ranskaan Strasbourgiin tutustumaan Europarlamenttiin.

Matkaa valmisteltiin ja jännitettiin pitkään. Mukana oli sekä ensimmäisen, toisen että kolmannen vuoden opiskelijoita sekä opettajat Tiina Kärkkäinen ja Anne Mattsson. Ennen matkaa opiskelijat jaettiin ryhmiin, joissa kullakin oli oma teemansa, joita sitten paikan päällä Euroscolassa käsiteltiin.

Matkan kohokohta oli päästä EU-parlamenttiin. Ensimmäisenä vierailupäivänä pääsimme kuuntelemaan ja keskustelemaan europarlamentaarikko Sirpa Pietikäisen (EPP) kanssa. Menimme myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen ja tapasimme ihmisoikeustuomari Pauliine Koskelon. Tapaamiset oli järjestetty yksinomaan meitä varten.

Toinen päivä parlamentissa eli varsinainen Euroscola-päivä oli äärimmäisen rankka, mutta silti olimme vaikuttuneita ja innoissamme. Päivän aikana saimme istua täysistuntosalissa ja kokeilla oikean MEP:n arkea. Muita oppilaita oli 16 koulusta eri puolilta Eurooppaa. Yhteensä meitä oli yli 400 osallistujaa. Jokainen koulu esittäytyi, ja Torkkelia edustivat Anni Alanen ja Pauliina Nykänen. He esittelivät Helsingin kuvataidelukion sujuvasti englanniksi, ranskaksi ja saksaksi. Siitä opettajamme saivat valtavasti kiitosta ja huomiota muilta opettajilta.

Päivän ensimmäinen ohjelma oli keskustelu

Euroopan parlamentin varapuheenjohtajan Rainer Wielandin (EPP) kanssa. Nuoret saivat tehdä EU:ta koskevia kysymyksiä omilta paikoiltaan ja puhua mikrofoniin aivan parlamentaarikkojen tapaan. Se oli jännittävin kaikista keskusteluista, ja kysymykset esitettiin englanniksi, ranskaksi tai saksaksi.

Iltapäivällä pääsimme jo rennommissa tunnelmissa keskustelemaan ryhmissä muiden samaan aiheeseen perehtyneiden nuorten kanssa. Parhaat ideat ja ehdotukset listattiin ja myöhemmin esitettiin kaikille osallistujille, minkä jälkeen niistä esitettiin kommentteja. Pääsimme äänestämään näiden ehdotusten puolesta tai niitä vastaan. Näin saimme kuulla mielenkiintoisia näkökulmia, joita muilla nuorilla oli esimerkiksi ihmisoikeuksista tai maahanmuuttopolitiikasta.

Viimeisenä päivänä kiersimme Strasbourgin historiallista keskustaa ja ihailimme Unescon maailmanperintökohteen arkkitehtuuria ja tunnelmaa. Matka oli hyvin kattava ja toi EU:ta paljon lähemmäksi itseäkin, kun sai itse nähdä ja kokea sitä työtä, jota päättäjämme tekevät.

TEKSTI Roza Turunen ja Else Siltavuori

KUVA Tiina Kärkkäinen historian ja yhteiskuntaopin opettaja

Tietokirjailijoita koululla

Suomen tietokirjailijat ry – tietokirjailijoiden oma etujärjestö – lähettää nykyään tietokirjailijoita kouluun kertomaan työstään. Kirjojen myyntiluvut ovat laskussa, mikä huolestuttaa kaikkia alan ihmisiä. Kirjailijat kertovat kuitenkin mielellään työstään. Lukiolaisten taas on syytä kuulla monenlaisia tosielämän tarinoita työelämästä – jatko-opintopaikan päättäminen on käsillä ja tulevaisuus vielä auki.

Taidehistorioitsija Harri Kalha innoitti taidehistoriasta kiinnostuneita opiskelijoita ja opettajia kertomalla lukuisista teoksistaan, joista tuorein on Rut Brykin tarina Elämän taide. Koulun oma historian ja yhteiskuntaopin opettaja Anne Mattsson esitteli Kansainvälisen naisten päivän luennollaan projektinsa, jonka oli juuri saanut päätökseen: Tellervo Koivisto -elämäkerta. Koivisto-kirja on saanut paljon huomiota julkisuudessa. Se on nostanut esiin naisen entisen presidentin taustalla: Mauno Koiviston kansansuosio kasvoi karismaattisen puolison ansiosta.

TEKSTI Anne Mattsson

KUVA Tomi Uusitalo

1,5 tunnin työpajassa ehti kartuttaa hyvät perustiedot eläkkeestä. Paja piti sisällään ryhmätyöskentelyä, visailua ja roolikortteja. "Interaktiivinen työpaja, jossa pääsee itse tekemään ja miettimään on parempi kuin luento", Monye ja Repo arvioivat.

Anne kertoo kirjansa kuvista, että monet ovat suoraan Koivistojen kotialbumista. Tässä Tellervo Koivisto seikkailee Leningradissa.

yhteiskuntaopin tunnilla

Opiskelijat listaavat työelämätaitoja muistilapuille. Taululle muodostuvassa lappumeressä kaksi korostuu yli muiden: tietotekniset ja sosiaaliset taidot.

Nuoret ja eläkkeet:

Nuorten Akatemian ja työeläkevakuutajien etujärjestön Telan eläketyöpaja

“100 ajatusta” -työpajassa moni nuori mietti eläkepäiviään ensimmäistä kertaa. Mitä he tuumivat työstä ja työeläkkeistä? Millaisia visioita lukiolaisilla on tulevaisuuden työelämästä? Vastauksia kysymyksiin haettiin Eläketurvakeskuksen, Nuorten akatemian ja Telan yhteisessä “100 ajatusta työstä ja työeläkkeestä” -kampanjassa ja sen työpajoissa. Eläkeasiantuntijat jalkautuivat kouluihin ja kipusivat myös Torkkelinmäelle keväällä 2017.

Yhteiskuntaopin ryhmä pohti työpajassaan keikatyötä, apurahoja ja taidealan vaatimuksia. He paneutuivat palkkaukseen rivi riviltä ja peilasivat tilastoja ja työeläkkeen karttumissääntöjä omiin tulevaisuuden suunnitelmiinsa. Korkea eläkeikä ja se, että työeläke kertyy työstä, olivat Elsie Monyelle, 15, ja Iiri Revolle, 16, jo ennestään tuttua tietoa. Uutta tietoa tuli paljon: “Kuinka paljon eläkettä kertyy, miten monenlaisesta tekemisestä sitä kertyy, miten eläke maksetaan”, Monye ja Repo listasivat. Työpajan keskeinen oppi oli selvä: pimeää työtä ei pidä hyväksyä ja työsopimuksen ja palkkakuitin sisällöt on tunnettava. “On tärkeää pitää huolta, että työsopimus on kunnossa, kun menee kesätoihin”, Repo sanoi.

Jokainen tehty työtunti on eteenpäin

Mitä torkkelilaisille tuli mieleen sanasta eläke? Taululle liimatuista muistilapuista päätellen: ”Yhteis-

kunta huolehtii.” “400 euroa kuussa?” oli ensimmäinen heitto, kun työpajan ohjaaja Iiris Annaniemi kysyi opiskelijoilta arviota keskimääräisen eläkkeen määrästä. Yllätys oli positiivinen, kun summaksi paljastui hieman yli 1 600 euroa.

Eläkkeet ovat nuorten asia?

Eläke tuntui nuorista kovin kaukaiselta asialta. Monye ja Repo kertoivat, että kaveriporukan keskusteluissa se tulee esille lähinnä vitsailtaessa: kuka aikoo lukkiutua kotiinsa kissamummona ja niin edelleen.

Työpajassa opiskelijat ryhtyivät piirtämään itseään eläkeläisenä. Lapuilla näkyi ”chillii hengailua”, mutta myös ”tylsyyttä”. Muutaman visioissa oli ”tyylikä vanhus”. Moni toivoi olevansa terve ja reipas – jaksetaan ”ulkoilla koiran kanssa” tai ”puuhastella puutarhassa ja mökillä”.

TEKSTI **Jenni Heino**
KUVAT **Satu Palander**

Teatteri tulee Torkkeliin...

Joidenkin ruotsin kielen, äidinkielen ja kirjallisuuden sekä psykologian kurssien opiskelijat kerääntyivät marraskuussa katsomaan koulun juhlasaliin ruotsinkielistä nukketatteriesitystä En häxas dagbok (Noidan päiväkirja). Tarina pohjautuu Hannu ja Kerttu -satuklassikkoon, mutta arvomaailmaa oli käännetty toisin päin: lapsia syövä noita onkin hyvää tarkoittava hippi, joka ei sopeudu yhteisöön ja jota näin vainotaan. Ainoastaan Kerttu, pieni lapsi, ei pelkää noitaa.

Kaksi tukholmalaista kiertävän Pygmé-teatterin näyttelijää paitsi ohjasivat nukkeja osallistuivat myös itse näytelmään. Esityksessä oli myös hienoa varjoteatteria ja nuket olivat ilmeikkäitä. Näytelmän visuaalisuus ihastutti torkkelilaisia, vaikka osa huumorista jäi ehkä katsojilta ymmärtämättä.

Esityksen teemoina olivat vahvasti läsnä erilaisuus, sen hyväksyminen ja erilaiset naamiot, joiden taakse ihminen saattaa pyrkiä piiloon tavoitellessaan parempaa minäkuvaa.

Vaikkei ruotsia kovin hyvin ymmärtänytkään, pystyi esityksestä saamaan silti paljon irti. Kielimuurilla saattoi olla joillekin jopa positiivinen vaikutus, sillä se jätti enemmän varaa tulkita esitystä omien näkemysten ja mielikuvien mukaan.

Äidinkielen 2-kurssin opiskelijat keskustelivat jälkikäteen esityksen teemoista ja aiheista psykologian kurssilaisten kanssa ilmiötunnilla, jolloin saimme kuulla myös muiden kokemuksista. Vaihdoimme

näkemyksiä muun muassa siitä, millaisten maskien takana kukin haluaisi elää – jos siis haluaisi.

Mielipiteet poikkesivat toisistaan ehkä hiukan yllättävälläkin tavalla. Osa halusi naamion, joka toisi heille muun muassa enemmän rohkeutta; toisten mielestä naamion taakse piiloutuminen olisi epäaitoa ja huonoksi oman identiteetin kehitykselle. Mielipiteitä vaihdeltiin runsaasti, eikä niistä yksikään ollut väärä. Jokainen kun sattuu olemaan yksilö, jonka maailmankuva rakentuu omaa tahtia.

Osalle esitys saattoi olla neutraali kokemus. Mentiin katsomaan teatteria, naurettiin kerran tai pari, lopulta taputettiin ja palattiin normaalille tunnille. Osalle se oli merkityksellisempi ja syvällisempi sukellus erilaisuuteen liittyviin ennakkoluuloihin ja pelkoihin.

Katsoipa Noidan päiväkirjaa millä silmin tahansa, oli se varmasti mieleenpainuva kokemus ja yksi hyvä muisto lisänä koulumatkaa piristämässä.

TEKSTI **Jutta Paasinummi** 1. vuoden opiskelija
KUVAT **Raymi Alihaanperä** mediatiimi

Punainen viiva: klovneja, huumoria ja tragediaa

Syksyllä teatterielämä oli vilkasta. Mäkipellontien auditoriota hyödynnettiin moneen toimintaan. Syyskuussa lavalla esiintyivät punanenäiset Red Nose Clubin klovnit Mike (Tuukka Vasama) ja Zin (Timo Ruuskanen). Näytelmä oli Punainen viiva, Ilmari Kiannon samannimiseen klassikkoromaaniin perustuva esitys. Klovniensa puhe- ja musiikki muokkasivat suomalaisesta tragediasta viihdyttävän.

Improvisaation täyteinen näytelmä piti yleisöä hereillä katsojille osoitetuilla ironisilla kommentteilla. “Fuck you”, huusi toinen klovneista huomattessaan katsojan kipuavan oven suuntaan kesken esityksen, ja keskuuteemme levisi rento naurunremakka. Kolko auditorio tuntui täyttyvän tunnelmasta, vaikka näyttelijöillä oli käytössään vain minimaalinen määrä rekvisiittaa. Punaista verhoa apunaan käyttäen he maalasivat yleisön silmien eteen eri tapahtumapaikat, milloin kuumuuttaan hehkuvan saunan tai pirtinpahasen, milloin kylmän erämaan ladut taikka kuolinvuoteen.

Kaksi miestä esitti taitavasti yli puolen tusinaa roolia torakasta lapsikatraaseen ja emäntään. Henkilökaartin moninaisuuden huomioon ottaen oli Miken ja Zinin työ vertaansa vailla, eivätkä hahmot sulautuneet toisiinsa vaan pysyivät omina persooninaan.

TEKSTI Roosa Kääpä ja Emma Vahala

KUVA Katja Lindell mediatiimi

... ja Torkkeli menee teatteriin

Äidinkielen ryhmät vierailevat säännöllisesti Helsingin pienissä ja kokeellisissa teattereissa. Äidinkielen opettaja Maarit Nopsanen tilaa lippuja ryhmilleen kaiken aikaa. Myös muiden aineiden opettajat tulevat innokkaasti mukaan. Tänäkin vuonna nähtiin Kellariteatterin “Ensimmäisen maailman viimeiset lapset”, Ryhmiksen “Farmi” ja “Peer Gynt” sekä Takomon “Noitavaino” ja “Kauheat lapset”. Joulukuussa abit vierailivat myös Kaa-pelitehtaalla katsomassa fyysisen teatterin esitystä “Luurankonainen”, jonka hienot naamiot oli tehnyt koulumme entinen opiskelija Frida Stenbäck.

Tässä on Torkkelin ykkösiä kymmenittäin kerääntynyt ihmettelemään, mitä tarjoaa Ryhmiksessä Ibsenin “Peer Gynt” nuorille katsojilleen.

Helsingin yliopiston opiskelijat juhlivat vappua perinteisesti Ullanlinnamäellä. Juhla-asuun kuuluvat oman tiedekunnan haalarit ja ylioppilaslakki. Kuvassa Lea kiiruhtamassa vapunviettoon.

Urasafarilla Torkkelissa

Helsingin yliopistossa opiskeleva Lea Hannu halusi tutustua työelämään ja tuli Torkkeliin seuraamaan nykylukion elämää muutamaksi keväiseksi päiväksi.

Lähdin mukaan Helsingin yliopiston humanistisen tiedekunnan uuteen Urasafari-työelämäkokeiluun. Sen tarkoitus on valottaa työelämää ja madaltaa kynnystä tavata eri alojen asiantuntijoita. Olin utelias ja halusin nähdä, millaista on opettaa nykylukiossa historiaa ja yhteiskuntaoppia. Ne ovat oppiaineita, joiden parissa uskon tulevaisuudessa työskenteleväni opettajana. Työelämäkokeilun tarjosi historianopettaja Anne Mattsson, jonka monipuoliseen työkuvaan pääsin tutustumaan kolmen päivän ajaksi. Osallistuin Torkkelin opettajainkokoukseen ja kokonaan sähköisen kustantajan Tabletkoulun koulutustuokioon. Lisäksi seurasin taidehistorian opetusta sekä suunnittelin ja pidin itse kaksi oppituntia.

Ensimmäisenä päivänä Torkkelissa tutustuin ohjaajaani ja seurasin lukion opettajainkokousta, joka samalla oli ensimmäinen virallinen kokous, johon olen koskaan osallistunut. Kokouksen esityslista koostui monista lukion käytännön asioista budjetista opiskelijakunnan hallituksen terveisiin. Lämminhenkistä kokousta oli helppoa seurata, vaikka välillä

ihmettelin, mitä opettajien puheenvuoroissa esiintyneet käsitteet, kuten OPS, Fronter tai KASKO tarkoittivat. Toisena päivänä Tabletkoulun koulutuksessa tutustuin uuden opetussuunnitelman mukaisiin sähköisiin oppimateriaaleihin, mikä muutti mielikuviani sähköisistä oppikirjoista positiiviseen suuntaan.

Kolmas Torkkeli-päiväni keskittyi opetukseen. Seurasin kuvataideopettaja Tuttu Sillanpään taidehistoriaa Pengerkadun Taidetalolla. Se oli ympäristönä mitä hurmaavin ja herätti eloon omia lukiomuis-tojani. Taidetalolla käynti osoitti, mikä Torkkelin erityistehtävässä on tärkeää.

Torkkelissa vieraileminen toi minulle uusia näkökulmia opettajan ammattiin ja laajensi käsitystäni opettajan työnkuvasta. Torkkelin arkeen tutustuminen vahvisti entisestään urasuunnitelmiani opettajana toimimisesta, ja odotan innolla pääseväni hyödyntämään oppimaani tulevaisuudessa.

TEKSTI JA KUVA **Lea Hannu**

Vuoden Tossu 2016:

Miina Savolainen

Vuoden 2016 Tossuksi valittiin Miina Savolainen, joka tunnetaan urastaan valokuvaajana sekä taide- ja sosiaaliskasvattajana. Savolainen piti Torkkelissa luennon ja otti vastaan uutta titteliään kuvastavan seppeleen.

Torkkelissa Savolainen oli rakentanut itsensä uudelleen. Taiteellinen ympäristö ja uudet ihmiset tarjosivat hänelle mahdollisuuden löytää itsestään uusia puolia ja jopa tutkia vieraita kulttuureja koulun järjestämällä ulkomaanmatkoilla. Työkaluja löytyi taiteen maailmaan.

Lukion jälkeen matka ei kuitenkaan jatkunut suoraan toivottuun kouluun Taikkiin. Savolainen päätyi sosiaalialan opintojen pariin. Se ei kuitenkaan ollut huono asia. Taideopintoihin hän pääsi syventymään myöhemmin, mutta sosiaalialalta hän sai pohjan kutsumukseensa voimauttavaan valokuvaan.

Savolainen työskenteli jonkin aikaa lastensuojelussa, jossa hän kiinnostui lapsiin ja nuoriin jääneistä henkisistä jäljistä. Huolenpidosta vaille jääminen ja näkymättömyys lapsuudessa voivat jättää lapsen häpeän ja arvottomuuden tunteita. Savolainen ajatteli, ettei hän voisi tehdä työtään kunnolla, ellei hän pystyisi todistamaan lapsille heidän olevan tärkeitä ja rakastettuja.

Perheensä esikoisena ja näin ollen valokuvauksen kohteena olemiseen tottuneena Savolainen oli keksinyt kuvata sisarusiaan, jotta näistä jäisi yhtä paljon muistoja kuin hänestä itsestään. Kuvat saivat hänet huomaamaan, kuinka valokuvalla voi osoittaa rakkautta kuvattavalle ja osoittaa, että kuvattava on tärkeä. Ajatus valokuvan voimasta oli syntynyt.

Ajatuksesta kasvoi kokeilu, jossa Savolainen kuvasi lastenkodin lapsia. Heti kokeilu ei kuitenkaan tuottanut tuloksia. Kuvatut pitivät kuviaan aluksi kauheina. Kun he oppivat katsomaan niitä oikein, heidän silmänsä syttyivät: "Olenko minä niin tärkeä, että haluat nähdä minut, kuvata minut?"

Savolaisen yhteisöllisen valokuvan projekti Maailman ihanin tyttö alkoi vuonna 1998. Satumaiset valokuvat toteutettiin lastenkodin tyttöjen eli mallien ehdoilla: he saivat päättää, miten ja missä heidät kuvattiin ja miten he halusivat itsensä tulevan näh-

dyksi. Projektissa Savolainen seurasi kymmenen tytön kasvua kymmenen vuoden ajan. Tavoitteena oli saada kuvattavat näkemään itsensä entistä tärkeämpänä ja tuntemaan itsensä arvokkaaksi.

Kovan työn tuloksena Savolaisen kehittämä voimauttavan valokuvan metodi alkoi lyödä läpi sosiaalialalla, ja kutsuja erilaisiin seminaareihin alkoi ilmestyä jo hänen ollessaan vasta vähän yli 20-vuotias. Maailman parantamisella voi kuitenkin olla kääntöpuolensa: "En elänyt nuoruutta vaan tein duunia", Savolainen kertoi. Hän huomautti, ettei asialle, jolle palaa, kannata omistaa aivan kaikkea, tai jos niin tekee, on se myös tehtävä kunnolla. Nuoruuden menettämistä murehtinut Savolainen jakoi kerran saamansa kannustavan ohjeen: "Nuoruus ei ole tärkeää sen rinnalla mitä olet tehnyt."

Savolainen työskentelee edelleen voimauttavan valokuvan parissa, kouluttaen ja työstäen omia projektejaan. Tällä hetkellä käynnissä on muun muassa identiteettityöprojekti eri sukupuolivähemmistöihin kuuluvien ihmisten kanssa.

Vuoden Tossu päätti luentonsa kehottamalla yleisöään panostamaan opiskelun lisäksi itsensä tuntemiseen ja katsomaan omia kuvia rakkaudella. Hän myös kannusti olemaan pelkäämättä tulevaisuutta: oma reitti ja itselle sopivat yhdistelmät löytyvät kyllä, vaikka paineita on. "Jotain sellaista, mikä on oma haava, voi olla se oma lahja", Savolainen kiteytti.

TEKSTI **Ida Salminen ja Julia Salonen** mediatiimi
KUVA **Peppi-Lotta Saari** mediatiimi

Erityisopettaja

Raija Pääkkönen siirtyy eläkkeelle

Opettajat Anne ja Maarit (jatkossa A&M) haastattelivat Raijaa (R) hänen urastaan ja näkemyksistään.

A&M: Kuinka pitkä ja millainen työura sinulla on ollut?

R: Olen aloittanut yläasteen äidinkielen opettajana keväällä 1977. Opiskelin vielä, mutta tein sijaisuuksia Valkeakoskella Tyryn ja Apian yläasteilla. Siitä alkaen olen ollut aina töissä, sijaisena tai päätoimisesti.

A&M: Onko työurallasi tullut "mutkia matkaan"?

R: Työskennellessäni Sipoon yläasteella tajusin joutain tärkeää. Koulutoimenjohtaja sanoi, että nyt älä Raija lähde pois täältä, meille tulee myös lukio. Sinä saat äidinkielen opettajan viran. Silloin pelästyin. Näin sieluni silmin tulevaisuuteni: harmaa suora työputki, joka päättyy eläkkeeseen. Koin, että saan liian nopeasti liian hyvän paikan enkä osaa sitten enää lähteä kohti jotain uutta. Halusin mutkia ja risteyskohtia työelämäni. Siirryin töihin liike-elämän puolelle ja toimin useita vuosia vuorovaikutustaito-

jen ja viestinnän kouluttajana. Minulla oli esimies, joka koulutti meitä koko ajan. Kävin valtavan määrän hienoja koulutuksia kuten neurolingvistiikkaa, transaktioanalyysia ja monta muuta juttua, joista on ollut hyötyä myös erityisopettajan tehtävässä. Oli myös kiinnostavaa nähdä, mihin muihinkin töihin kuin koulutyöhön opettajan koulutus mahdollistaa.

A&M: Teit kuitenkin yritysmaailman jälkeen paluun kouluun?

R: Menetin ääneni kouluttaessani ympäri Suomea, matkustin paljon työssä. Sairausloma oli niin pitkä, että jouduin työkyvyttömyyseläkkeelle yli vuodeksi. Mietittiin, miten pääsisin takaisin työelämään, koska sitä halusin. Opettajan työ kiinnosti yhä, niinpä kouluttauduin uudelleen ja tein erityisopettajan opinnot. Palasin kouluun laaja-alaiseksi erityisopettajaksi vuonna 1994 Ressun yläasteelle.

Helsingin kaupunki ja opetusvirasto perustivat niihin aikoihin lukioihin uuden erityisopettajan tehtävän. Pääsin valmistelemaan sitä projektisuunnittelijaksi vuonna 1996. Rakensimme erityisen tuen kurssien sisältöä opiskelijoiden ja aineenopettajien kanssa yhdessä. Silloin jo päätin, että haluan tulla vielä itsekin kouluun tekemään työtä lukion erityisopettajana.

Kolmen vuoden päästä projekti oli valmis, ja meillä oli jo kuusi erityisopettajaa lukioissa. Suunnittelutyö vei kuitenkin mukanaan ja päädyin erityissuunnittelijaksi. Kehittäminen oli myötätulessa koko maassa. Koulutin neljän vuoden aikana eri puolilla Suomea lukiodien väkeä erityiseen tukeen ja lukion erityisopettajan tehtäviin.

Sitten tuli työurani viimeinen vaihe. Tajusin, että jään kohta eläkkeelle. Hain uutta lukion erityisopettajan tehtävää vuonna 2011 ja sain sen. Viimeinen kuusi vuotta lukiossa kädet savessa on ollut unelman täyttymys. Nyt tuntuu siltä, että työurani kaari on valmis.

A&M: Millainen on digitalisoituva yhteiskuntamme lukivaikeuksien näkökulmasta?

R: Ihmiset ovat aina yksilöitä. Ei voi yleistää. Digitalisoinnin hyviä puolia on siinä, että tekstin tuottaminen on helpottunut, kun pääsee kirjoittamaan tietokoneella. Kumittamista ja kirjoittamista ei tunnu kukaan kaipaavan. Huonoja puolia on myös: hahmottamisen vaikeus tuottaa monille tuskaa, muillekin kuin lukivaikeuksisille. Asioita on vaikea hahmottaa, kun konkreettinen ja selattava kirja on kadonnut.

Nyt opiskellaan uutta lukemisen strategiaa, kun harjoitellaan sähköisen kirjan käyttöä. Kun näkee vain yhden ruudun, voi jäädä haitsematta polkuja, jotka aukeavat materiaalissa. Kehitys on sikäli hyvä, että työkalut ovat monipuolisia. Ihmisen kohtaaminen ei saa kuitenkaan unohtua koneen taakse. Aina välillä kone on pantava syrjään. Korostan myös käsin kirjoittamista hyvänä ajattelun tukena. Sitä ei pidä lopettaa kokonaan, vaikka kone onkin saatavilla.

A&M: Onko Torkkeli ollut jollain lailla erityinen työpaikka?

R: On. Täällä on hyvin vahva yhteisöllisyys ja Torkkelin henki. Opettajien lähtökohta on se, että opiskelijoita tuetaan. Suunta on kaikilla sama. On hienoa, ettei ole ristivetoa. Tässä työyhteisössä on ollut ilo tehdä töitä. Koulu yli-päättään on mielestäni erityisen upea työpaikka, koska siellä luodaan koko ajan uutta tietoa ja taitoa. Koulu on työpaikkana hyvin tasa-arvoinen.

A&M: Mitä jäät kaipaamaan Torkkelista?

R: Jään kaipaamaan iloista työyhteisöä, opiskelijoita ja erityisesti opiskelijoiden kanssa käymiäni syvällisiä oppimiseen liittyviä keskusteluja. Jään kaipaamaan sitä hetkeä, jolloin näen, miten opiskelijan yrittäminen johtaa lopputulokseen. Ylioppilasjuhliissa liikutun, kun näen tutun opiskelijan kipuavan lavalle hakemaan lakkinsa ja todistuksensa ja tiedän, mikä valtava työ on saavutuksen takana.

A&M: Kiitos sinulle siitä, että olet auttanut ja tukenut opiskelijoita ja opettajia ja osallistunut kaikkeen koulun toimintaan. Meille tulee sinua ikävä! Toivotamme onnea ja iloa eläkevuosiksi. Toivottavasti niitä tulee kymmeniä!

R: Kiitos kaikille opettajille ja opiskelijoille!

TEKSTI Anne Mattsson ja Maarit Nopsanen

Rehtori Pirkko Majakangas suuntaa kohti uusia tehtäviä

M: Kuinka pitkä ja millainen työura sinulla on ollut?

P: Olen ollut opetusalan töissä lähes 30 vuotta, yliopistolla, aikuiskoulutuskeskuksessa, aikuislukiossa, yhtenäisessä peruskoulussa ja lukiossa. Ensiksi opettajana ja opetin silloin suomea toisena kielenä aikuisille maahanmuuttajille. Rehtorina olen ollut melkein 16 vuotta.

M: Miten rehtorin työ on muuttunut työvuosiesi aikana?

P: Työhön on tullut enemmän hallinnollisia asioita ja sähköposteihin vastaaminen vie paljon aikaa. Yhteistyötä tehdään koulun ulkopuolella enemmän kuin aikaisemmin.

M: Millainen työpaikka Torkkeli on ollut?

P: Ihana!

M: Mitä jäät kaipaamaan Torkkelista?

P: Koulun hyvää henkeä, joka näkyy sekä opiskelijoissa että henkilöstössä. Opiskelijoiden useasti vaihtuvia töitä koulun seinillä ja galleriassa.

M: Mikä on lopputervehdyksesi Torkkelin väelle?

P: Muistakaa opiskella ja oppikaa toisiltanne. Tehkää elämästänne ainutlaatuinen, oma elämäenne.

TEKSTI Maiju Silén

KUVATAIDELUKION VÄKI

JOHTOKUNTA 2016–2017

Puheenjohtaja

Kirsi Malassu

Henkilökohtaiset varajäsenet:

Lasse Rantanen

Varapuheenjohtaja

Petteri Rinne

Tuija Pulkkinen

Eine Auer

Taina Lehtola

Pekka Kouhia

Mari Pohto

Marit Sivén

Ville Ranta

Opettajat

Carla Urbano

Tomi Uusitalo

Sari Vahtera

Matti Kuosmanen

Muu henkilökunta

Paula Saarikoski

Ines Lukkanen

Opiskelijajäsenet

Elias Broms,

Henry Lång (14.2.2017 -)

Emma Kataja,

Ida Kokko (14.2. 2017 -)

Christian Haratani,

Gitta Lindqvist (14.2.2017 -)

Saara Taussi,

Petra Karkela (14.2.2017-)

Sihtööri ja esittelijä

Pirkko Majakangas

HENKILÖKUNTA PÄÄRAKENNUKSESSA

Koulusihtööri Ines Lukkanen

Kouluisäntä Kalevi Korhonen, Teemu Lammintausta

Ruokapalveluvastaava Niina Kärkkäinen

Kokki Mirja Hurmansalo

Toimitilahuoltaja Steven Chidi

Kuraattori Taija Niinivaara

Terveydenhoitaja Tuija Koski

Psykologi Kaisa Tanskanen

Erityisopettaja Raija Pääkkönen

HENKILÖKUNTA TAIDETALOSSA

Kouluisäntä Vesa Pailakka, Josi Heikkinen

Toimitilahuoltaja Heli Lampi

REHTORIT

Rehtori Pirkko Majakangas

Apulaisrehtori Maiju Silén

HELSINGIN KUVATAIDELUKION OPISKELIJAKUNNAN HALLITUS

Syksy 2016

Puheenjohtaja

Henry Lång

Varapuheenjohtaja

Minka Alanen

Sihtööri

Heidi Ronkainen

Muut jäsenet

Jukka Blomroos

Ida Kokko

Katja Lindell

Gitta Lindqvist

Dakota Saukkonen

Minni Skyttén

Emma Vahala

Armas Weselius

Kevät 2017

Puheenjohtaja

Petra Karkela

Varapuheenjohtaja

Jukka Blomroos

Sihtööri

Heidi Ronkainen

Muut jäsenet

Inti Cruz

Armas Weselius

Saija Nikander

Kerttu Kautto

Gitta Lindqvist

Ohjaavina opettajina toimivat Marko Skyttä ja Hanna Vanhanen.

OPETTAJAT

Alatalo Satu
Anttila Raija
Arima Heli
Elopuro Nina
Erra Satu
virkavapaalla 10.8.2016 - 20.6.2017
Grönroos Lilli
virkavapaalla 10.4. - 3.6.2017
Havia Jaana
Härkönen Jyri
Jouhti Suvi
Idström, Ilari
Kangas Loviisa
Kannukene Tuire
Ketola, Martta
Kokkonen-Lozano Kirsi-Marja espanja, englanti
Kuosmanen Matti
Kähkönen Heli
Kärkkäinen Tiina
Köngäs Jarl
Laurila Sari
Lähteenmäki Aira
Mankonen Vilma
Mannos Liisa
Mattsson Anne

opinto-ohjaus
psykologia
italia, englanti
ranska
äidinkieli ja kirjallisuus,
liikunta ja terveystieto,
ranska, venäjä
ortodoksinen uskonto
matematiikka
historia, yhteiskuntaoppi
kuvataide
kuvataide
äidinkieli ja kirjallisuus
espanja, englanti
matematiikka, fysiikka
saksa
historia, yhteiskuntaoppi
maantiede, biologia
biologia, maantiede
venäjä
terveystieto
englanti
historia, yhteiskuntaoppi,

virkavapaalla 1.8.- 30.11.2016
Mikkola Heidi
Nakari Minna
Nopsanen Maarit
Pulliainen Ukri
Pusa Hanna
Päivänsalo Leena
Pääkkönen Raija
Saari Hanna
Sallinen Matti
Sidoroff, Markus
Sillanpää Tuttu
virkavapaalla 1.8.2016 - 8.2.2017
Sipinen Sirpa
Skyttä Marko
Särkkä Katja
Tikka Juha
Urbano Carla
Uusitalo Tomi
Vahtera Sari
Vanhanen Hanna
Virkkunen Johanna
Väntti Tarja

kuvataide
ruotsi
äidinkieli ja kirjallisuus
filosofia, elämäntutkimustieto
kuvataide
uskonto, psykologia
erityisopetus
saksa
matematiikka, fysiikka
musiikki
kuvataide
äidinkieli ja kirjallisuus
ruotsi
kuvataide
kuvataide
kemian, matematiikka
kuvataide
opinto-ohjaus
elämäntutkimustieto, filosofia
äidinkieli ja kirjallisuus
kuvataide, multimedia

Stipendit ja palkinnot

OLGA LEIKOLAN MUISTOSÄÄTIÖN STIPENDIT

jaetaan lahjakkaille, erityisesti matemaattisissa
aineissa menestyneille ja näitä aineita opiskelleille.

SYKSY 2016

Ylioppilaat

Ulpovaara Julia	500 €
Kontkanen Iida	300 €
Kärkkäinen Rosaliina	200 €
Rukko Anna	100 €

KEVÄT 2017

Ylioppilaat

Parviainen Teemu	1 000 €
------------------	---------

Tauria Elias	800 €
--------------	-------

Ahonen Sanna	500 €
Saarelainen Taru	500 €
Sainio Sampo	500 €
Salmenperä Eeli	500 €

Haukka Katariina	300 €
Heikkinen Maisa	300 €
Jukonen Jani	300 €
Lindell Katja	300 €
Lindfors Jutta	300 €
Vidgren Riia	300 €
Ylimäki Jaakko	300 €

Nikulainen Ella	200 €
Paananen Urho	200 €
Saari Peppi-Lotta	200 €

Aaltonen Jaana	100 €
Hyvämäki Kare	100 €
Ikonen Ada	100 €
Ilola Iina-Roosa	100 €
Ketonen Petra	100 €
Koskikallio Veli-Matti	100 €
Myllyniemi Vilma	100 €
Nona Kuha	100 €
Pellikka Aida	100 €
Ståhlberg Anni	100 €
Torniainen Jenna	100 €
Vanha-Majamaa Jasmin	100 €

2. vuositasen opiskelijat

Galinski Zoe	100 €
Kokko Laura	100 €
Suominen Suvi	100 €

Anttonen Markus	60 €
Falowo Tobi	60 €
Harvala Petra	60 €
Kokkomäki Saima	60 €
Marjakangas Anniina	60 €
Petersen Nora	60 €
Roininen Helmi	60 €
Suomi Oona	60 €
Tengvall Rosanna	60 €
Tiihonen Maria	60 €
Ylitalo Jonna	60 €

1. vuositasen opiskelijat

Karakoski Maija	100 €
Anttila Senni Senni	100 €
Kukkonen Venla	100 €
Harju Mara	100 €
Hakala Anni	100 €
Manninen Milla	100 €
Sallinen Vili	100 €
Ripatti Julia	100 €

Halonen Laura	80 €
Vartiainen Veera	80 €
Turunen Rozá	80 €

KUVATAIDESTIPENDIT

TOSSUN STIPENDIRAHASTO

Valokuva

Jukonen Jani	(portfoliokansio)
Lastikka Sofianna	(portfoliokansio)
Kotisara Veera	50 €
Mettälä Lilja	50 €

Kuvataide

Ahonen Sanna	50 €
Nikulainen Ella	50 €
Torniainen Jenna	50 €
Varis Julia	50 €
Vidgren Riia	50 €

Lukiodiplomi

Salminen Ida	50 €
Ståhlberg Anni	50 €

Multimedia

Jokila Jeremias	50 €
-----------------	------

KORSO-TAIDeprojektin Stipendit

Pakkanen Paavo	250 €
Vehkalahti Siiri	250 €
Lappalainen Pihla	250 €

BULEVARDI 10 -TAIDeprojektimuraali

Björkman Ramona	200 €
Laakkonen Kaisa	200 €
Ylitalo Jonna	200 €

LIONS CLUB HAKANIEMEN Stipendi

aktiivisuudesta, yhteisöllisyydestä ja taiteellisista ansioista:

Virtanen Inkeri	200 €
-----------------	-------

MUUT Stipendit ja Palkinnot

ABB:N Stipendi

parhaiten fysiikan opinnoissa menestyneelle:

Tauria Elias	100 €
--------------	-------

KESTÄVÄN KEHITYKSEN EKOTOSSU- Stipendi

Ruusu Miikka	85 €
--------------	------

SVENSKA FOLKSKOLANS VÄNNER JA SUOMEN RUOTSINOPETTAJAT RY.

lahjoittaa stipendin B-ruotsin ansiokkaasti kirjoittaneelle ylioppilaalle.

Ahonen Sanna	500 €
--------------	-------

KIELTENOPETTAJIEN stipendit

kieliaineissa menestyneille opiskelijoille:

Mäki Milka	50 €
Anttila Helmi	70 €
Kamutta Emma	70 €
Toivonen Aino	70 €
Ahonen Sanna	100 €
Eskelinen Taneli	100 €

SUOMEN TIETOKIRJAILIJAT RY:N stipendi

opiskelijalle, joka on lukenut runsaasti tietokirjoja ja osoittanut niistä keräämäänsä tietoa monipuolisissa ja oivaltavissa esitelmissään eri oppiaineissa:

Nykänen Pauliina	100 €
------------------	-------

LEHTI-JA KIRJASTIPENDIT

Hitaan journalismin yhdistys lahjoittaa verkkojulkaisu Long Playn vuosikerran lahjakkaalle ajattelijalle:
Jukonen Jani

Antikvariaatti Punaisen Planeetan

lahjakortti äidinkielen ja kirjallisuuden opinnoissa menestyneelle:

Ahonen Sanna

Opettajien kirjalahja äidinkielen ja kirjallisuuden opinnoissa menestyneelle:

Lindell Katja

Kirjakauppa Kurvin kirjan kirjalahja äidinkielen ylioppilaskokeessa menestyneelle:

Eskola Elina

Teatteri Takomon kausikortti monipuoliselle kulttuurin harrastajalle:

Salminen Ida

Opettajien kirjalahja historian

ylioppilaskirjoituksissa hienosti menestyneille:

Aaltonen Jaana
Matikainen Anni
Lehtonen Raakel
Telinkangas Saara
Tirinen Veera
Veirto Lotta

KEMIA-lehden vuosikerta kemian opinnoissa menestyneille:

Kokko Laura
Saloheimo Essi

Psykologia-lehden vuosikerta erinomaisesta menestyksestä psykologian reaalikokeessa keväällä 2017. Suomen Psykologinen seura myöntää tämän lehtistipendin kannustuksena psykologian opintojen jatkamiseen korkea-asteella.
Saarelainen Taru

Psykologi-lehden vuosikerta. Tämä Psykologiliiton lehtistipendi myönnetään lukio-opiskelijalle, joka on osoittanut erityistä kiinnostusta ja kyvykkyyttä psykologian opiskeluun.
Tullila Emili

Otavan kirjastipendi hyvästä menestyksestä psykologian reaalikokeessa:
Matturi Anni

Saksan suurlähetystön kirjastipendi erinomaisesta menestyksestä pitkän saksan opinnoissa:
Lappalainen Pihla

...Stipendit ja palkinnot

Niin & näin -kustantamo lahjoittaa kirjastipendit filosofian ja elämäntutkimustiedon opinnoissa menestyneille opiskelijoille:

Auer Sonja
Graniittiaho Niki
Ikonen Ada
Jurvanen Anni
Paananen Urho
Salminen Ida
Sikorski Rosa
Ståhlberg Anni
Tirinen Veera
Vesanen Jenni
Wahlström Ylva-Li

Svenska nu ja HBL myönsivät HBL-lahjatilauksen etuna niille abiturienteille, jotka osallistuivat ylioppilaskirjoituksissa ruotsin kielen kokeeseen syksyllä tai keväällä.

Sverigekontakt i Finland -yhdistyksen kirjastipendi ruotsin kielen opinnoissa erinomaisesti menestyneille ylioppilaille:

Ahonen Sanna
Alanen Anni

Pohjola-Nordenin kirjapalkinto ruotsin kielessä kunnostautuneelle ja erityistä kiinnostusta osoittaneelle:
Hietanen Peppi

YLIOPPILAAT SYKSYLLÄ 2016

Heldan Cilla
Hytönen Jenny
Kaartinen Verna
Kaarto Eli
Koivuaho Sanna
Kontkanen Iida
Kärkkäinen Rosaliina
Nordfors Katja
Ojanen Elina
Partanen Meri
Paukkunen Sonja
Pennanen Jussa
Rantala Jade
Riihimäki Iris
Rukko Anna
Siivonen Moby
Soboleva Anzhej
Taussi Saara
Ulpovaara Julius

YLIOPPILAAT KEVÄÄLLÄ 2017

Aaltonen Jaana Tuulikki
Ahonen Sanna Elisa
Alava Anna Mary
Asseeva Evdokia
Auer Sonja Minerva Aurora
Banks Elaine Iona
Bergholm Eleonora Erika Marie
Eronen Hilkka Alina
Eskelinen Aku Taneli Severi
Eskola Elina Matleena
Frisk Dani Tapio
Färm Ville Aapo Ilmari
Graniittiaho Niki
Guerrero Donoso Nicolás Felipe
Hamaro Savanna Sofia Noelia
Haukka Katariina Anna Maria
Heikkinen Maisa Julia Katariina
Helin Jesmiina Eleonoora
Hellgren Hanna Sara Katariina
Hovatov Noora Emilia
Hytönen Anni
Hyvämäki Kare Juhana
Ikonen Ada Terttu Sofia
Ilola Iina-Roosa Karoliina
Jokila Jeremias Hermanni
Jukonen Jani Tapani
Jurvanen Anni Johanna Marjatta
Juusu Elisabeth
Juvonen Iris
Kankaanpää Sahra Pihla Teadora
Kantokorpi Liisa Elina
Karhula Maija Aliisa
Karhunen Tuuli Maria
Katila Pinja Maria
Kauppinen Linnea Aleksandra
Kerkis Josua Benedictus
Kerkis Julius Franciscus
Ketonen Petra Elisa
Keynäs Maiju Matilda
Kivinen Siru Kia Mariia

Kiviranta Silvia Eveliina
Klintrup Saara Maria Soilikki
Kokko Lotta Ida Maria
Korhonen Laura Elina
Koskela Veera Katariina
Koski Wenla Kaisla Hellevi
Koskikallio Veli-Matti Tapio
Kotisara Veera Anette
Kottonen Elina Alma Justiina
Kuha Nona
Kurki-Suonio Saara Jasmin Minerva
Lahdenperä Marika Julia
Lastikka Sofianna Suvi Matilda
Latvaniemi Elina Jessica
Laukkanen Liina Linda Loviisa
Laurila Kiia Maria
Lindell Katja Mirjam
Lindfors Jutta Maria
Lindgren Essi Katriina
Lindroos Meena Mathilda
Loijas Emmi Elisa Johanna
Lång Henry Onni Rafael
Matikainen Anni Sisko Armida
Mattila Iris Ada Maria
Matturi Anni Pauliina
Mettälä Lilja Tuulikki Silvia
Myllyniemi Vilma-Lotta
Myyry Aurora Ottilia
Mäntynen Alisa Iida Emilia
Neppius Ale Aster
Niemi Vilhelm
Nikulainen Ella Annika
Nykänen Ella Inkeri
Oksanen Nelli Aleksandra
Paananen Urho Ola Juhana
Parviainen Noora Margit
Parviainen Teemu Joonas Mikael
Pellikka Anni Aida Eliisa
Pihamaa Olivia Christine
Pitkänen Melina Greta Katriina

Puoskari Sanni
Puustinen Ida Karoliina
Rantala Mona Josefiina
Saarelainen Taru Katariina
Saari Peppi-Lotta Allimaaria
Saikko Miitta Elena
Sainio Sampo Aamos Ilmari
Salmenperä Eeli Voltti
Salminen Ida Eveliina
Salminen Melina Maareta
Salo Henna Henriikka
Samuel Yosef Bezawit
Sikorski Rosa-Marie Suometar
Stenfors Sole Emilia
Stolt Vivian Maria Veronica
Ståhlberg Anni Elina
Sutela Marjatta Eveliina
Takala Laura Sofia
Tanttus Amos Jivan
Tauria Elias Tapio Vesampoika
Teittinen Liisa Johanna
Telinkangas Saara Sofia
Tirinen Veera Anastasia
Toivari Joonatan Miikael
Torniainen Jenna Pauliina
Tuomikoski Oona Emilia Mikaela
Turkia Mikael Armas
Törmänen Miisa Irma Katariina
Vanha-Majamaa Jasmin Sofia Elisa
Varis Julia Josefiina
Vedenoja Aada Kaisla Amanda
Veirto Lotta Aliisa
Vesanen Jenni Amanda
Vidgren Riia Anastia
Virtanen Inkeri Helmi Ester
Voutilainen Sonja Ida Katriina
Wahlström Ylva-Lii
Wåg Ida-Erica Fredricka
Ylimäki Jaakko Kari Tapani
Yrjänä Elina Orvokki

Menestystä karikatyyri- ja pilapiirroskilpailussa

Koulumme opiskelijat voittivat valtavan määrän palkintoja Skarpi-killan Valtakunnallisessa nuorten karikatyyri- ja pilapiirroskilpailussa. Kilpailu järjestettiin nyt kolmatta kertaa, ja se yllätti positiivisesti sekä osallistujamäärällään että hyvällä tasollaan. Kilpailutöitä lähetettiin yhteensä 562 kappaletta. Kilpailutöistä koostuva näyttely oli esillä Eduskunnan kirjastossa toukokuun ajan. Avajaisissa 2.5.2017 opetusministeri Sanni Grahn-Laasonen jakoi palkinnon nuorille taiteilijoille.

TEKSTI **Tomi Uusitalo** kuvataideopettaja

2. palkinto
Milla Juslin, 17 v.
Helsingin kuvataidelukio

Vähäeleinen pilakuva, joka onnistuneesti kuvaa Ylen päätoimittaja Atte Jääskeläisen ja pääministeri Sipilän suhdetta. Auton oven avaus toimii vertauksena päätoimittajan ja ministerin pohditulle suhteelle. Sofistikoitunut piirros, jossa hahmojen näköisyys on riittävä.

1. palkinto

Mai Kovanen, 16 v.

Helsingin kuvataidelukio

Piirroksen keskeinen hahmo on kynitty Suomi-neito, jonka ilme ja olemus koskettavat. Lapsenomaisen innostunut pääministeri uskoo tekevänsä oikein, mutta neito lukee lakikirjaa löytääkseen pykälän jolla etujen leikkaukset voisi estää. Vaikka hahmojen asennot ja olemus hakevat vielä muotoaan, on mukana onnistunutta valojen ja varjojen toteutusta. Ylidramatisoitu piirros ja aihe koskettivat raatia.

3. palkinto

Ramona Björkman, 17 v.

Helsingin kuvataidelukio

Pilapiirros joka puhutti raatilaisia. Tämä kävisi vaikka julisteesta. Graafinen taidonnäyte, jossa äiti ja lapsi kohtaavat kovien aikojen leikkurin. Hahmot ovat kuin Maria ja Jeesus-lapsi. Seuraava leikkaus olisi jo kohtalokas. Leikkauslinjat jatkuvat myös naisen hiuksissa.

